Disponibil online la adresa
www.proenvironment.ro

ProEnvironment

ProEnvironment 4 (2011) 197

In memoriam
Prof.dr. Viorel FLORIAN

Sunt astăzi în ipostaza de a face un lucru pe care niciodată nu aş fi vrut să îl fac: să vorbesc la trecut despre un om care, în multe momente ale vieţii mele m-a onorat cu compania şi prietenia lui, fiindu-mi alături. Ca şi coleg şi prieten l-am preţuit mult, fiind capabil de gesturi de omenie şi generozitate de care astăzi puţini mai sunt în stare.

Încă de la începuturi, când căutam un vad de trecere de la tinereţe spre maturitate, VIOREL mi-a fost alături, găsind în el un sprijin de nădejde, datorită seriozităţii şi verticalităţii şi echilibrului lui – valori pe care le-a preţuit făcând din ele un crez în viaţă.

I-am iubit sufletul cald, deschis, modestia generată de înţelegerea profundă a valorilor adevărate, a adevărurilor care te fac să găseşti întotdeauna drumul drept de pe care nu sunt forţe să te abată, decât poate cele ale puterii divine. Din prietenie a făcut o virtute, pretutindeni din Moldova şi până în vestul ţării avea oameni care îi erau devotaţi şi îi purtau respect, pentru însuşirile lui profesionale şi umane.

Agronomia clujeană făcea parte din fiinţa lui, îi înţelegea rostul şi rolul.

A fost un agronom adevărat şi un dascăl desăvârşit. Era, până în zilele trecute, în plină putere creatoare, cabinetul lui de la etajul întâi al clădirii Facultăţii de Agricultură, fiind întotdeauna călcat de studenţi care găseau acolo răspuns la problemele lor, o vorbă înţeleaptă, un sprijin moral şi, nu de puţine ori, chiar material.

Astăzi, facultatea avea mai mare nevoie de el: plinătatea profesională şi înţelepciunea umană le găseai în persoana acestui om firav şi blând, dedicat şcolii şi rosturilor ei, pe care a slujit-o mai bine de 30 de ani.

Ca membri ai corpului didactic al Facultăţii de Agricultură, trăim o tragedie, prin pierderea unui profesionist, specialist în Protecţia Plantelor, apreciat în egală măsură de studenţi, colegii din Agronomie, ingineri agronomi sau ingineri horticultori, pentru competenţa profesională şi înalta sa moralitate.

Dacă şi-ar fi întors privirea înapoi ar fi putut vedea multe împliniri şi ar fi avut ce vedea la câmpul de cercetare unic în România pentru studiul micorizelor - veziculare – arbusculare de la Gheţar şi până la laboratoarele excelent dotate, destinate cercetării şi învăţământului de la Catedra de Fitopatologie şi poate şi-ar fi reîncărcat sufletul şi ar fi putut să continue. Nu a fost să fie aşa !

A fost mereu un om neliniştit, neîmpăcat, îndatorat să facă bine şi temeinic şi revoltat şi dezgustat când vedea că nu se poate.

Era un dascăl de mare continuitate profesională, printre cei mai competenţi pe care i-a avut Facultatea de Agricultură. Activitatea lui nu a avut limite de timp sau sărbătoare. Nevoile fitopatologiei, ale Societăţii de Protecţia Plantelor erau mai presus de nevoile lui, Agronomia devenind un al doilea cămin.

Toţi cei care l-am cunoscut şi preţuit îi purtăm în sufletul nostru profund respect. Chair dacă cel care a fost Prof.dr. Viorel FLORIAN nu mai este printre noi, prin atitudinea sa exemplară faţă de şcoală şi Fitopatologie, pe care a iubit-o atât de mult, va rămâne o personalitate de referinţă a ştiinţei şi învăţământului agronomic românesc. DUMNEZEU SĂ-L ODIHNEASCĂ ÎN PACE !

Prof.dr. Ioan ROTAR
Decanul Facultăţii de Agricultură a Universităţii de Ştiinţe Agricole şi Medicină Veterinară din Cluj - Napoca